

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/122/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121268144
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6121268144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D. E., zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s. r. o., so sídlom Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, proti žalovanej: F. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX, XXX XX H., zastúpenej právnou zástupkyňou JUDr. Ivicou Firstovou, advokátkou so sídlom Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 42 054 591, o zaplatenie 13.157,63 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/17/2021-98 zo dňa 31. januára 2022 (v súčasnosti vec Okresného súdu Námestovo sp. zn. DK-10C/17/2021), takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. a výroku III. potvrdzuje.

Odvolanie žalovanej čo do výroku II. rozsudku okresného súdu, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, odmieta.

Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 10C/17/2021-98 zo dňa 31. 01. 2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.157,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 10. 04. 2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 99 % (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 01. 03. 2021, postúpenej Okresnému súdu Dolný Kubín dňa 07. 06. 2021, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 13.157,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01. 03. 2021 do zaplatenia, ktorá suma predstavovala polovicu splátok úveru poskytnutého stranám konania ako spoludlžníkom na základe úverovej zmluvy uzavretej medzi I. I., J., F. a stranami konania dňa 22. 08. 2016, ktorý úver uhradil výlučne žalobca. Keďže žalovaná do dňa podania žaloby ani len čiastočne neuhradila jej podiel na spoločnom záväzku, dostala sa do omeškania s jeho zaplatením, v dôsledku čoho si voči nej uplatnil aj úrok z omeškania.

3. Žalovaná nárok žalobcu neuznala, považujúc ho za neopodstatnený, v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Poukázala na to, že finančné prostriedky z predmetného úveru boli poskytnuté na účet žalobcu uvedený v úverovej zmluve, pričom nevie na aký účel žalobca tieto finančné prostriedky použil. Ďalej uviedla, že v roku 2017 na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16. 03. 2017 predali spoločnú nehnuteľnosť - byt, kde predajná cena bytu bola vo výške 74.000,- eur, a teda žalobca disponoval spoločnými finančnými

prostriedkami z predaja bytu, z ktorých mohol splácať predmetný úver. Namietala tiež, že nemala vedomosť o tom, že žalobca si dňa 04. 11. 2019 zobral nový úver na základe Zmluvy o splátkovom úvere. 4. Súd vo veci rozhodol aplikujúc ust. § 511 ods. 1, 2 vetu prvú, ods. 3 vetu prvú Občianskeho zákonníka. 5. Konštatoval, že podanou žalobou sa žalobca voči žalovanej domáhal práva na náhradu za plnenie spoločného dlhu podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže sám splnil dlh vyplývajúci z úverovej zmluvy č. 5117775857, ktorú strany sporu ako dlžníci uzatvorili dňa 22. 08. 2016 so I. I., J. ako veriteľom. V zmysle čl. II. bodu 15. uvedenej úverovej zmluvy žalobca a žalovaná zodpovedali za splnenie záväzkov z uvedenej zmluvy spoločne a nerozdielne, teda ako solidárni dlžníci podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže v danom prípade nebolo právnym predpisom, rozhodnutím súdu ani dohodou účastníkov určené, aká je výška podielov dlžníkov (žalobcu a žalovanej) na predmetnom dlhu, podiely oboch dlžníkov na predmetnom dlhu boli rovnaké, teda žalobca a žalovaná mali zaplatiť predmetný dlh po polovici. Žalobca v konaní preukázal, že predmetný dlh vo výške 26.315,26 eur uhradil výlučne sám, podanou žalobou sa voči žalovanej dôvodne domáhal nahradenia tej časti dlhu, ktorá predstavovala jej podiel na predmetnom dlhu a ktorá zodpovedá žalobou uplatnenej istine. Žalovaná vo svojej obrane neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybnili žalobcom uplatnený nárok.

6. Námietku žalovanej, že peňažné prostriedky z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX F. vyplatené na účet žalobcu, súd vyhodnotil ako právne bezvýznamnú, rovnako ako námietku žalovanej ohľadne jej nevedomosti o účele použitia týchto prostriedkov žalobcom, osvojac si závery rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 3Odo/77/2003 zo dňa 16. 05. 2003, podľa ktorého nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď spoludlžník je povinný zaplatiť spoludlžníkovi svoj podiel na zaplatenej pôžičke, hoci sa na spotrebovaní pôžičky nijako nepodieľal, pretože bolo len jeho vecou, aby využil svoje právo podieľať sa na spotrebovaní pôžičky.

7. Ako nedôvodnú súd prvej inštancie vyhodnotil aj námietku žalovanej, že žalobcovi nedala súhlas na refinancovanie zostatku úveru ďalším úverom, ktorý mu bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 04. 11. 2019. Tento druhý úver si žalobca zobral sám ako dlžník, pričom v danom prípade nemožno hovoriť o prevzatí celého pôvodného dlhu žalobcom v zmysle § 531 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. K námietke žalovanej, v ktorej poukázala na podanie žalobcu v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/40/2020 zo dňa 10. 03. 2020, v ktorom sa mal vyjadriť, že časť kúpnej ceny z predaja spoločného bytu žalobcu a žalovanej vo výške 33.000,- eur mal žalobca použiť na splatenie zostatku spoločného záväzku, súd poukázal na vyjadrenie žalobcu v prejednávacom spore, kedy žalobca upresnil, že sa malo jednať o ich spoločný záväzok vyplývajúci z hypotekárneho úveru, ktorý si žalobca a žalovaná zobrali ešte na kúpu predmetného bytu, čo sa súdu javilo ako logické, keď k splateniu úveru, ktorý je predmetom tohto sporu, došlo až v roku 2019.

9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobe v časti žalovanej istiny vyhovel.

10. Aplikujúc ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal žalobcovi aj úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po doručení platobného rozkazu vydaného upomínacím súdom žalovanej, keďže až týmto dňom sa žalovaná dostala do omeškania. Keďže si žalobca úrok z omeškania uplatnil už od 01. 03. 2021, súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol.

11. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech, priznal proti žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 99 %. Pri určení rozsahu náhrady trov konania súd vychádzal z výšky žalovanej istiny a úroku z omeškania vyčísleného ku dňu vyhlásenia rozsudku. Vychádzajúc z uvedeného úspech žalobcu predstavuje k celkovému predmetu konania 99,5 %, vo zvyšnej časti bola úspešná žalovaná. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 99 %.

12. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), g), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

13. Podľa žalovanej sa napadnutý rozsudok nezakladá na úplnom zistení skutkového stavu veci. Súd prvej inštancie podľa nej v konaní nesprávne vypočítal, posúdil a vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom, a to výpis z jeho osobného účtu vedeného v I. I., J., na ktorý mu boli poukázané spoločné finančné prostriedky na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16. 03. 2017, ktorá bola žalobcom doložená do súdneho spisu sp. zn. 10C/17/2021, na základe ktorej žalobca disponoval aj s jej finančnými prostriedkami z predaja ich spoločnej nehnuteľnosti – 3-izbového bytu. Tieto spoločné finančné prostriedky žalobca použil na splácanie ich spoločného úveru na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22. 08. 2016. V zmysle čl. VII. uvedenej kúpnej zmluvy finančné prostriedky vo výške 74.000,- eur boli uhradené kupujúcimi prevodom na účet žalobcu. To znamená,

že v deň podpisu predmetnej kúpnej zmluvy, t. j. 16. 03. 2017, boli na účet žalobcu pripísané finančné prostriedky vo výške 74.000,- eur z predaja ich spoločného bytu a z týchto spoločných finančných prostriedkov, nie z výlučných prostriedkov, žalobca splácal spoločný splátkový úver.

14. Zmluva o splátkovom úvere č. 5117775857 bola uzatvorená dňa 22. 08. 2016 v čase, keď so žalobcom bývali v spoločnom byte, pričom v zmluve je uvedené, že finančné prostriedky z úveru boli poskytnuté jednorazovo na účet žalobcu. Žalobcovi tak boli zo strany banky poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 27.000,- eur a následne dňa 16. 03. 2017 boli na jeho účet pripísané finančné prostriedky vo výške 74.000,- eur z predaja spoločného bytu.

15. Uviedla, že tieto skutočnosti v konaní viackrát uviedla. V priebehu konania uviedla tiež, že žalobca uzatvoril zmluvu o novom splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04. 11. 2019 vo výške 22.850,- eur výlučne na svoje meno a nakoľko so žalobcom v tom čase nebývali v spoločnej domácnosti, nemala vedomosť o tom, že žalobca pôvodný úver splatil novým úverom.

16. S poukazom na § 531 Občianskeho zákonníka uviedla, že nedala súhlas na zmenu osoby dlžníka a žalobca si od nej tento súhlas ani nežiadal. Bez jej vedomia a súhlasu uzatvoril žalobca s veriteľom ako bankou novú zmluvu o splátkovom úvere, kde ako jediný dlžník figuruje výlučne žalobca. Za splnenie záväzkov zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 04. 11. 2019 vo výške 22.850,- eur nezodpovedá, nezodpovedá ani za splnenie záväzkov zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, K. žalobca splácal spoločný splátkový úver zo spoločných finančných prostriedkov vo výške 74.000,- eur z predaja spoločného bytu, a nie z výlučných finančných prostriedkov.

17. Na základe uvedených skutočností má za to, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, zároveň na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku.

18. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

19. Podľa žalobcu súd prvej inštancie vykonal všetky navrhnuté dôkazy potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a rozhodol po správnom právnom posúdení veci. Svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a konanie nemá ani inú vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

20. Uviedol, že žalovaná v odvolaní uvádza viaceré nepravdivé a zavádzajúce tvrdenia. V odvolaní zároveň nešpecifikuje aké navrhnuté dôkazy súd prvej inštancie nevykonal alebo akú inú vadu by malo mať konanie pred súdom prvej inštancie. Žalovaná neuviedla žiadne relevantné skutočnosti na svoju obranu ani pred súdom prvej inštancie a účinne nepoprela jeho relevantné skutkové tvrdenia odôvodňujúce oprávnenosť jeho nároku.

21. Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX L. so žalovanou ako spoludlžníci a v zmysle čl. II bodu 15 zmluvy zodpovedajú za splnenie záväzkov zo zmluvy spoločne a nerozdielne. Na základe zmluvy tak boli zaviazaní ako solidárni dlžníci v zmysle § 511 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že od poskytnutia úveru bankou splátky úveru uhrádzal výlučne on a žalovaná sa žiadnym spôsobom nepodieľala na uhrádzaní splátok úveru. Keďže ich podiely na dlhu sú rovnaké a spoločný záväzok hradil výlučne sám, oprávnené sa voči žalovanej domáha náhrady sumy rovnajúcej sa polovici ním zaplatenej sumy.

22. Žalobca rozporoval tvrdenia žalovanej ohľadne úhrady splátok z finančných prostriedkov získaných predajom spoločného bytu, keď kúpna zmluva, na ktorú žalovaná poukazuje, nebola v konaní predložená ako dôkaz. Uvedená kúpna zmluva je tzv. novotou v odvolacom konaní, pričom nie sú splnené podmienky v zmysle § 366 C. s. p. na to, aby mohla byť žalovanou ako prostriedok procesnej obrany použitá. Uvedená kúpna zmluva navyše nepreukazuje, že by na jeho účet boli vyplatené finančné prostriedky vo výške 74.000,- eur. Hoci sa v kúpnej zmluve uvádza, že kúpna cena má byť vyplatená na jeho účet, na jeho účet bola vyplatená len časť kúpnej ceny vo výške 25.899,94 eur. Zvyšná časť kúpnej ceny bola vyplatená v hotovosti do rúk žalovanej a v časti bola vyplatená kupujúcimi priamo na účet financujúcej banky za účelom splatenia zostatku hypotekárneho úveru, ktorý si zobrali na kúpu bytu v D. E.. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní uvádza, že finančné prostriedky z predaja bytu vo výške 74.000,- eur boli uhradené kupujúcimi prevodom na jeho účet, ide o nové a nepravdivé skutkové tvrdenia žalovanej.

23. So žalovanou neboli nikdy manželmi, a teda nemali majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a ani spoločné finančné prostriedky. Byt v D. E., ktorý predali na základe kúpnej zmluvy zo

dňa 16. 03. 2017, bol v ich podielovom spoluvlastníctve, pričom boli podielovými spoluvlastníkmi každý v podiele 1-ice k celku. Kúpna cena síce bola 74.000,- eur, avšak na jeho účet bola vyplatená len suma 25.899,97 eur, t. j. suma menšia ako 1 celkovej kúpnej ceny za predaj bytu. Finančné prostriedky, ktoré prišli na jeho účet teda neboli spoločnými finančnými prostriedkami, ale jeho finančnými prostriedkami. Suma 25.899,94 eur bola použitá na úhradu nákladov na výstavbu rodinného domu a skladu, ktorý postavil spoločne so žalovanou. Ak by aj nejaká časť z tejto sumy bola použitá na úhradu splátok úveru, išlo o jeho finančné prostriedky.

24. K vedomosti žalovanej o čerpaní iného úveru uviedol, že voči žalovanej si neuplatňuje nijaký nárok z titulu novej úverovej zmluvy, ale z titulu, že výlučne on uhradil spoločný záväzok vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorili so žalovanou ako spoludlžníci. Tým, že splatil zostatok uvedeného úveru vo výške 17.870,35 eur z finančných prostriedkov, ktoré boli poskytnuté výlučne jemu na základe inej zmluvy o splátkovom úvere, nedošlo v žiadnom prípade k prevzatíu dlhu. Nijaký cudzí dlh neprevzal, iba splatil ich solidárny záväzok, čo je dovolené, keďže to predpokladá aj § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

25. Ďalšie vyjadrenia neboli sporovými stranami v odvolacom konaní produkované.

26. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento vo výrokoch I. a III. podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil, odvolanie žalovanej čo do výroku II. podľa § 386 písm. b) odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

27. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalovanej, vyjadrenia žalobcu a obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam jasne, zrozumiteľne a logickým spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie, a toto spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolanie žalovanej vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by mali vplyv na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

28. K odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana pred súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami. Odvolacie námietky žalovanej k spôsobu vyhodnotenia dokazovania okresným súdom z uvedených dôvodov krajský súd vyhodnotil ako nedôvodné. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobe vyhovel, pričom k tomuto záveru dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

29. Okresný súd svoje rozhodnutie založil na zistení, že žalobca sám splnil dlh vyplývajúci z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX L. dňa 22. 08. 2016 medzi I. I., J. ako veriteľom a žalobcom a žalovanou ako solidárnymi spoludlžníkmi v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že uvedený dlh splácal výlučne žalobca žalovaná v konaní, ani v odvolaní, nerozporovala. Súd prvej inštancie správne vychádzal z ust. § 511 Občianskeho zákonníka, pokiaľ ide o podiely žalobcu a žalovanej na ich dlhu voči I. I. z uvedenej úverovej zmluvy, ako aj oprávnenie dlžníka, ktorý dlh sám splnil, požadovať náhradu od ostatných spoludlžníkov, t. j. od žalovanej, podľa ich podielov.

30. Námietku žalovanej o nedôvodnosti podanej žaloby z dôvodu, že žalobca použil na splácanie uvedeného úveru spoločné finančné prostriedky vo výške 74.000,- eur, získané z predaja ich spoločného bytu zapísaného na LV č. XXXX, kat. úz. D. E., na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16. 03. 2017, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Ako správne poukázal žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej, nešlo o „spoločné“ finančné prostriedky strán konania, keďže žalobca a žalovaná neboli manželmi. Pokiaľ

by aj bola celá kúpna cena 74.000,- eur poukázaná na účet žalobcu, čo však žalovaná v priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdila a uvedená skutočnosť nebola v konaní ani preukázaná, žalovaná v konaní netvrdila ani nepreukázala, že suma zodpovedajúca jej podielu na kúpnej cene (či už celá alebo jej časť) bola na účet žalobcu poukázaná za účelom úhrady jej podielu na splátkach dlhu voči I. I., J., vyplývajúceho z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 22. 08. 2016, ani že žalobca na úhradu dlhu použil práve jej finančné prostriedky. Ak boli na účet žalobcu poukázané finančné prostriedky žalovanej (t. j. prostriedky zodpovedajúce cene jej spoluvlastníckeho podielu), mohla sa žalovaná domáhať voči žalobcovi vydania týchto finančných prostriedkov, prípadne započítať svoju pohľadávku voči pohľadávke žalobcu, k čomu však nedošlo.

31. Pokiaľ ide o kúpnu zmluvu, na ktorú žalovaná v odvolaní poukazuje, odvolací súd zároveň konštatuje, že z obsahu spisu nevyplýva, že by táto bola žalobcom v priebehu konania predložená, rovnako tak zo zápisnice z pojednávania nevyplýva, že by bol súdom prvej inštancie vykonaný dôkaz – oboznámenie kúpnej zmluvy zo spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 10C/40/2020. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 31. 01. 2022 vyplýva, že na základe návrhu právnej zástupkyne žalovanej bolo zo spisu sp. zn. 10C/40/2020 oboznámené vyjadrenie žalobcu zo dňa 10. 03. 2020, vykonanie iného dôkazu z daného spisu žalovaná nežiadala. Žalovaná zároveň v priebehu konania pred súdom prvej inštancie netvrdila, že na účet žalobcu bola uhradená celá kúpna cena, keď vo svojich vyjadreniach produkovaných v priebehu konania (odpor voči platobnému rozkazu, vyjadrenie zo dňa 12. 07. 2021) uvádzala, že na účet žalobcu na základe uvedenej kúpnej zmluvy mala byť poukázaná len časť kúpnej ceny vo výške 25.899,94 eur, nie suma 74.000,- eur. Pokiaľ žalovaná uvedenú kúpnu zmluvu predložila spolu s odvolaním až v odvolacom konaní, ide o neprípustný dôkaz v zmysle § 366 písm. d) C. s. p., keď nejde o dôkaz, ktorý by žalovaná bez svojej viny nemohla uplatniť pred súdom prvej inštancie (zároveň nejde o prostriedok procesnej obrany týkajúci sa procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu alebo by ním malo byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Odvolací súd v súvislosti s uvedenou kúpnu zmluvou zároveň odkazuje na závery uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozhodnutia.

32. Rovnako skutočnosť, že finančné prostriedky na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 22. 08. 2016 boli poskytnuté na účet žalobcu nemá vplyv na povinnosť žalovanej uhradiť záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorú uzatvárala ako spoludlžníčka, spoločne a nerozdielne so žalobcom podľa § 511 Občianskeho zákonníka, v ktorej súvislosti odvolací súd odkazuje na bod 20. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

33. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalovanej, že nedala súhlas na zmenu osoby dlžníka, a že nezodpovedá za splnenie záväzkov zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 11. 2019. Žalobca si voči žalovanej nároky v súvislosti so zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 11. 2019 neuplatňuje, preto námietky žalovanej vo vzťahu k uvedenej úverovej zmluve neobstoja. Rovnako tak nedošlo k zmene osoby dlžníka v zmysle § 531 Občianskeho zákonníka. Žalobca a žalovaná boli solidárnymi (spolu)dlžníkmi, pričom úhradou solidárneho dlhu niektorým zo spoluvlastníkov vzniká tomuto dlžníkovi regresný nárok v zmysle § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nie nárok titulom prevzatia dlhu (žalobca neplnil cudzí dlh, ale ich solidárny dlh).

34. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a závery odvolací súd, v celom rozsahu sa stotožniac s rozhodnutím súdu prvej inštancie, rozsudok okresného súdu vo výroku I., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.157,63 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 10. 04. 2021 do zaplatenia a výroku III. o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním a vo vzťahu ku ktorému súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, ako vecne správny potvrdil.

35. Pokiaľ odvolanie žalovanej smerovalo aj proti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti uplatneného príslušenstva) zamietol, odvolací súd odvolanie žalovanej v tejto časti odmietol.

36. Podľa § 386 písm. b) C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie ak bolo podané neoprávnenou osobou.

37. Keďže súd prvej inštancie odvolaním žalovanej napadnutým výrokom II. rozsudku žalobcu v časti zamietol, a teda rozhodnutie súdu v tejto časti nie je na neprospech žalovanej, ale žalobcu, nie je žalovaná v zmysle § 359 C. s. p. stranou oprávnenou na podanie odvolania proti tomuto výroku.

Z uvedeného dôvodu bolo potrebné odvolanie žalovanej v tejto časti odmietnuť podľa § 386 písm. b) C. s. p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)